

ADVIES

2013-136

16 september 2013

Klacht cijfer 1 door ziekte en geen herkansing, met zitten blijven als gevolg

Leerling kan door ziekte PO niet voorbereiden en krijgt cijfer 1. Ze krijgt geen herkansing en blijft hierdoor – volgens klaagster – zitten.

Het is de Commissie niet duidelijk of de leerkracht voldoende op de hoogte was van de ziekte van de leerling. De leerkracht heeft bezwaren van klaagster echter niet zorgvuldig afgehandeld. De Commissie is van oordeel dat van klaagster verwacht mocht worden op de hoogte te zijn van het examenreglement. Naar het oordeel van de Commissie is het (niet) kunnen herkansen uiteindelijk wel met leerling en klaagster besproken maar vervolgens niet schriftelijk medegedeeld, en de impliciete klacht over het cijfer is helemaal niet in behandeling genomen.

De Commissie acht de klacht gegrond

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij brief van 19 juni 2012, ontvangen op 26 juni 2012, hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de directie van het N. College te E. (verder te noemen: de school). De klacht valt in een vijftal onderdelen uiteen.
- 1.2. Klaagster heeft bij brief met bijlagen van 11 juli 2013, ontvangen op 17 juli 2013, haar klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).
- 1.3. De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.
- 1.4. Aangeklaagde heeft bij brief met bijlagen van 2 september 2013, ontvangen op 3 september 2013, van mr. C.J. Verhaart, advocaat te Woerden, namens het bestuur aangegeven dat het bestuur de modelklachtenregeling van de Besturenraad hanteert en daarin tevens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.
- 1.5. Op 16 september 2013 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Haren, alwaar zijn verschenen:
 - klaagster;
 - namens aangeklaagde de heer C., lid van het College van Bestuur, en de heer Y., locatiedirecteur.
- 1.6. De klacht betreft het feit dat de dochter van klaagster, K., naar de mening van klaagster ten onrechte, geen kans heeft gekregen de Praktische Opdracht voor het vak Duits, die zij door ziekte

niet had kunnen voorbereiden en waarvoor zij het cijfer 1 behaalde, te herkansen. Klaagster is er heilig van overtuigd dat K. door die ene kans bevorderd zou zijn naar havo-5.

2. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

De dochter van klaagster, K., zat in het schooljaar 2012/2013 voor de tweede maal in de vierde klas havo van het B. te H.. Direct na de kerstvakantie is K. enige tijd thuis gebleven, omdat zij last had van een virale oogziekte, waarover klaagster en K. zich ernstige zorgen maakten en wat bij K. veel stress veroorzaakte. In december 2012 had K. ook al last van haar ogen gehad. In december is voor het vak Duits een project ter voorbereiding van een presentatie, een Praktische Opdracht, gestart. De presentaties stonden gepland voor de eerste schoolweek van 2013. Omdat ook voor het vak Engels voor die week mondelinge presentaties gepland stonden, werden de presentaties voor Duits naar week 4 verschoven. Later werden ze nog een keer doorgeschoven wegens ziekte van de docent.

Op woensdag 30 januari 2013 was K. voor het eerst weer op school. Zij kwam toen op de gang de docente Duits, mevrouw I., tegen. Zij spraken even over de presentatie die K. de volgende dag moest doen. Diezelfde avond stuurde K. nog een e-mail naar mevrouw I.. K. zegt dat zij beide keren vermeld heeft dat zij door haar oogklachten niet in staat is geweest de presentatie voor te bereiden. Volgens mevrouw I. was er bij de ontmoeting op de gang niet echt gelegenheid elkaar te spreken, heeft zij alleen naar K. geroepen dat ze niet moest vergeten dat zij morgen haar presentatie moest doen, en heeft K. in haar mail niet over haar ziekte gesproken, maar alleen gevraagd wat wel en niet mocht, waarop zij haar via e-mail heeft verwezen naar de studiewijzer.

Op 31 januari 2013 is K., toen zij aan de beurt was, naar voren gekomen. Zij verklaarde niks te hebben voorbereid. Volgens mevrouw I. repte ze ook toen met geen woord over een reden, haar ziekte. K. zegt dat ze dat wel gedaan heeft. Mevrouw I. zegt K. er toen aan herinnerd te hebben dat ze voor vandaag op het rooster stond, dat ze daar de avond tevoren nog mailcontact over gehad hebben en dat het om een belangrijk schoolexamencijfer ging, zodat ze de presentatie beter wel kon doen. K. zegt dat mevrouw I. tegen haar gezegd heeft dat het nu te laat was om nu nog eens aan te geven dat ze door ziekte niet heeft kunnen voorbereiden en dat ze dus gewoon moest beginnen. De presentatie mislukt. K. spreekt twee zinnen uit en zwijgt dan, ook op (eenvoudige) vragen die de docent stelt in een poging haar uit een impasse te helpen. "Op basis van twee prima zinnen, enkele toevoegingen en een totale presentatietijd van 30 seconden" geeft mevrouw I. een 1 voor deze presentatie.

Op 6 februari 2013 stuurt klaagster een e-mail naar de mentor van K., mevrouw T., waarin ze om een gesprek met mevrouw I. vraagt "om te spreken over het recente SE cijfer en waarom zij niet in de gelegenheid is gesteld haar toets op een andere dag te mogen doen, hoewel zij hier uitdrukkelijk om heeft gevraagd vanwege een oogvirus." Mevrouw T. stuurt het mailtje door naar mevrouw I. (met daarbij de opmerking: ik weet niet waarover het gaat. Ik heb er niet met K. over gesproken). Deze antwoordt op 7 februari 2013 per mail aan klaagster: "Ik ben verbaasd dat ze oogklachten heeft, ze heeft mij hierop niet aangesproken. Ik wist alleen dat ze ziek was. Dat stond gewoon in SOM.in de dagen ervoor enin mail van 30 januari zegt K. niks over een oogontsteking en ze heeft het niet

over een uitstel. Ze schrijft gewoon: tot morgen.” Klaagster verduidelijkt in een mail van 8 februari 2013: “K. heeft dagen in angst geleefd, ze vreesde het ergste.....K. praat niet gauw over haar kwaaltjes, ze zegt eerder dat het allemaal wel goed gaat.....”Mevrouw I. antwoordt via e-mail op 8 februari 2013: “In eerste instantie wil ik u geruststellen. K. haar toekomst hangt niet van deze 1 af. Het is een SE/PO, maar binnenkort starten we met een nieuw SE.....Ik bied K. geen extra kans aan voor het PO. Echter: er zijn nog 2 mogelijkheden tot cijferverbetering dit schooljaar....”.

In een brief van 30 juni 2013 aan de directie tekent klagster beroep aan “tegen de beslissing van mevrouw I. om K. geen mogelijkheid te bieden de Praktisch Opdracht, die zij door ziekte niet heeft kunnen voorbereiden, te herkansen....haar enige kans om te kunnen worden bevorderd naar Havo-5.”

De secretaris van de examencommissie, de heer N., antwoordt per e-mail: “Helaas kan ik niks doen aan de becijfering van het PO Duits. Het PO is afgenomen en beoordeeld Volgens het PTA is het PO niet herkansbaar. De docent heeft conform het PTA beoordeeld.”

Op 9 juli hebben klagster en de heer N. en mevrouw D., de teamleidster, een gesprek met de zelfde uitkomst: het PO kan niet worden overgedaan.

K. blijft voor de tweede keer zitten in Havo-4 en heeft daardoor de school moeten verlaten. Zij is in verband met het vervolg van haar opleiding inmiddels verhuisd en woont nu bij haar vader in V..

Beoordeling klacht

De Commissie heeft geen duidelijk beeld gekregen van de inhoud van de mededelingen die K. aan mevrouw I. deed over de problemen bij de voorbereiding van haar presentatie, op het moment dat ze elkaar op woensdag 30 januari 2013 in de gang troffen en later die dag in een mailtje, en vervolgens direct voorafgaand aan de presentatie op donderdag 31 januari 2013. De verklaringen van K. en mevrouw I. daarover spreken elkaar tegen.

De Commissie heeft niet de indruk dat mevrouw I. verweten kan worden dat zij de toets heeft afgenomen. Kennelijk was het haar niet duidelijk dat en waarom K. de presentatie (helemaal) niet had kunnen voorbereiden. Toen de presentatie al na twee zinnen stokte, veronderstelde zij dat K. een black-out had en heeft zij geprobeerd haar door middel van korte vragen daar doorheen te helpen.

De Commissie acht het wel laakbaar dat mevrouw I. de afhandeling van de klacht van klagster, geuit via een e-mailbericht aan de mentor van K., onder zich heeft gehouden en heeft beantwoord met (kort samengevat) “Ik bied K. geen extra kans aan voor het PO.” in plaats van te verwijzen naar de regels (betreffende beroep) van het examenreglement.

Klagster heeft verklaard dat zij niet op de hoogte was van de regels van het PTA en van de procedure om bezwaar aan te tekenen en dat het haar veel moeite heeft gekost dit via de website van de school uit te zoeken. De Commissie is van oordeel dat van klagster verwacht mocht worden op de hoogte te zijn, omdat haar immers, zoals zij zelf ter zitting heeft verklaard, in ieder geval in het vorige jaar dat K. de vierde klas deed, een PTA-boekje is overhandigd.

Nu zij haar bezwaar niet volgens het algemeen examenreglement, op de juiste wijze en bij juiste persoon indiende, had degene bij wie zij haar bezwaar wel kenbaar maakte, mevrouw T. en/of mevrouw I., naar het oordeel van de Commissie echter wel een zorgplicht haar de juiste weg, die van

artikel 9a van het algemeen examenreglement, te wijzen. Het bezwaar tegen de mededeling van het cijfer van de op donderdag 31 januari 2013 afgenomen toets is, naar het oordeel van de Commissie, met een e-mailbericht van woensdag 6 februari 2013 als tijdig ingediend, dat wil zeggen na een termijn van drie werkdagen, te beschouwen.

In een gesprek met de directeur of de door hem aangewezen functionaris zou ongetwijfeld direct het onderwerp van de klacht -alleen de mogelijkheid van herkansing (hetgeen volgens de regels van het PTA bij een eenmaal uitgevoerde Praktische Opdracht niet mogelijk is) of ook (zoals klaagster ter gelegenheid van de hoorzitting van de Commissie heeft aangegeven impliciet mede te hebben bedoeld) het toekennen van het cijfer 1- duidelijk geworden zijn. Naar het oordeel van de commissie is de klacht op beide onderdelen onvoldoende in behandeling genomen. Het (niet) kunnen herkansen is uiteindelijk wel met K. en klaagster besproken maar vervolgens niet schriftelijk medegedeeld, en de impliciete klacht over het cijfer is helemaal niet in behandeling genomen.

De Commissie acht de klacht daarom gegrond en adviseert het bestuur alsnog overeenkomstig artikel 9a van het algemeen examenreglement CSG te handelen en klaagster (na een gesprek met de directeur) het daarop genomen besluit, duidelijk gemotiveerd en schriftelijk kenbaar te maken.

Voorts adviseert de Commissie het bestuur de docenten van de examenklassen nog eens te wijzen op de regels van het PTA en hoe te handelen bij (al of niet op juiste wijze geuite) bezwaren.

3. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

4. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie adviseert het bestuur alsnog overeenkomstig artikel 9a van het algemeen examenreglement CSG te handelen en klaagster (na een gesprek van de directeur) het daarop genomen besluit, duidelijk gemotiveerd en schriftelijk kenbaar te maken en voorts de docenten van de examenklassen nog eens te wijzen op de regels van het PTA en hoe te handelen bij (al of niet op juiste wijze geuite) bezwaren.

Aldus gegeven op 16 september 2013 door mr. F.J. Agema, voorzitter, mr. D.J. Klijn en drs. E.J. Woortman, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.